

Sygn. akt V KZ 62/18

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **A. L.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2019 r.,
zażalenia obrońcy oskarżonego
na zarządzenie przewodniczącej IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu
Okręgowego w G. z dnia 19 listopada 2018 r.,
odmawiające przyjęcia skargi obrońcy oskarżonego A. L. od wyroku kasatoryjnego
Sądu Okręgowego w G.,
z dnia 14.09.2018r., sygn. akt IV Ka [...],
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę, w kwestii
dopuszczalności skargi, do ponownego rozpoznania Sądowi
Okręgowemu w G.**

UZASADNIENIE

Przewodnicząca IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego
w G. zarządzeniem z dnia 19 listopada 2018 r., na podstawie art. 539f k.p.k. w zw.
z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 539a § 3 k.p.k., odmówiła przyjęcia skargi obrońcy
oskarżonego A. L. od wyroku tego Sądu z dnia 14.09.2018 r., sygn. akt IV Ka [...].

Zażalenie na to zarządzenie złożył obrońca oskarżonego, który na podstawie
art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzucił:

„1) rażące naruszenie art. 40 § 3 k.p.k., stanowiące bezwzględną przyczynę
odwoławczą, a polegającą na tym, że zarządzenie w przedmiocie odmowy
przyjęcia skargi obrońcy oskarżonego A. L., od wyroku Sądu Okręgowego IV

Wydziału Karny Odwoławczy w G., wydała sędzia podlegająca wyłączeniu z mocy ustawy,

2) rażące naruszenie przepisów postępowania karnego, tj. art. 539 f k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 539a § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. polegające na odmowie przyjęcia skargi obrońcy oskarżonego A. L. od wyroku Sądu Okręgowego IV Wydział Karny Odwoławczy w G. mimo spełnienia przez skarżącego wszystkich warunków formalnych skargi”.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Okręgowego w G..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania wobec zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Rację ma skarżący, podnosząc zarzut obrazy wyżej wskazanych przepisów a wynikającej z tego, że zaskarżone zarządzenie z dnia 19 listopada 2018r. o odmowie przyjęcia skargi od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji zostało wydane przez przewodniczącą Wydziału Karnego Odwoławczego w G. – SSO A. C. – która wcześniej zasiadała w składzie wydającym tenże wyrok odwoławczy (w dniu 14 września 2018r., sygn. akt IV Ka [...]).

A przecież sędzia jest z mocy prawa wyłączony od udziału w sprawie, jeżeli brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie, zaskarżonego w trybie kasacji, objętego skargą nadzwyczajną lub skargą na wyrok kasatoryjny, w konsekwencji czego nie może orzekać co do tego wniosku, kasacji lub skargi.

Wprawdzie ustawodawca, wprowadzając do systemu polskiego procesu karnego instytucję skargi na wyrok sądu odwoławczego uchylający wyrok sądu pierwszej instancji, przeoczył konieczność stosownej nowelizacji przepisu art. 40 § 3 k.p.k. poprzez wskazanie, że wyłączeniu podlega także sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego skargą na wyrok sądu odwoławczego, ale w doktrynie i orzecznictwie przyjęto, w sposób niesporny, iż to przeoczenie wytworzyło lukę prawną usuwalną w drodze analogii legis, wobec czego reguła wyłączenia

przewidziana w tym przepisie ma zastosowanie także do skargi na wyrok sądu odwoławczego.

Skoro tak, to, odwołując się znowu do utrwalonej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego, przyjąć trzeba, że wyłączenie sędziego na podstawie art. 40 § 3 k.p.k. obejmuje nie tylko merytoryczne rozpoznanie kasacji, wniosku o wznowienie, skargi nadzwyczajnej lub skargi na wyrok kasatoryjny, lecz odnosi się do wszystkich rozstrzygnięć, które dotyczą formalnych warunków ich dopuszczalności (por.: postanowienie SN z dnia 15.02.2018r., sygn. akt II KZ 2/18).

Nie może ulegać zatem wątpliwości, że zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia skargi na wyrok kasatoryjny Sądu Okręgowego w G. z dnia 14 września 2018 r. nie może się ostać wobec stwierdzenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art.439 § 1 pkt 1 k.p.k. Nie ma, w tym stanie rzeczy, potrzeby analizowania zasadności zarzutu opisanego przez obrońcę oskarżonego w punkcie drugim zażalenia, przy zauważeniu jednak, że orzekanie o spełnieniu warunków formalnych skargi na wyrok kasatoryjny nie może polegać na merytorycznej ocenie podniesionych w niej zarzutów.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w postanowieniu.